

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

ÖTÖDIK SZEKCIÓ

L. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(6182/20. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2024. március 21.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

Az L. kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Ötödik Szekció) az alábbi összetételű Tanácsban eljárva:

Stéphanie Mourou-Vikström, *elnök,*

Lado Chanturia,

Mattias Guyomar, *bírók,*

és Sophie Piquet, a *Szekció megbízott hivatalvezető helyettese*

Figyelemmel:

a Magyarország ellen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy szír állampolgár, a Nyíregyházán praktizáló Miskolczi R. által képviselt L. („a kérelmező”) által a Bírósághoz 2020. január 23-án benyújtott 6182/20. sz. kérelemre;

a Bíróság azon döntésére, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett panasz kerüljön közlésre a magyar Kormány felé („a Kormány”), akit képviselője, Tallódi Z. képviselt az Igazságügyi Minisztériumból;

azon döntésre, hogy a kérelmező neve ne kerüljön nyilvánosságra;

a felek észrevételeire;

2024. február 22-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően,

Az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy a kérelmező menekültügyi őrizetével kapcsolatos.

2. A kérelmező 2018. december 30-án repülőgéppel érkezett Magyarországra. Ugyanezen a napon büntetőeljárás indult ellene hamis útlevél használata miatt, és előzetes letartóztatásba került. A repülőtéri rendőrségen tartott kihallgatása során pontos adatokat szolgáltatott a személyazonosságáról. Azt állította, hogy férje kényszerítette az utazásra, és hogy vissza kíván térni Görögországba. A Budapest XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2019. január 28-án közokirat-hamisítás miatt elítélte, és kétéves beutazási tilalommal sújtotta a kérelmezőt.

3. Ugyanezen a napon átadták a kérelmezőt a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalnak („BMH”). A BMH 2019. január 29-én meghallgatást tartott, amelyen a kérelmező kifejtette, hogy családja kiskorúként házasságra kényszerítette. Azt is elmondta, hogy családja kényszerítésének engedve utazott Görögországba, és ott menedékjogot kért. Görögországban tájékoztatta az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságát közlő, nem saját akaratából történő utazásáról, és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága azt tanácsolta neki, hogy Magyarországra érve kérjen segítséget a rendőrségtől. Kijelentette, hogy Magyarországra érkezése óta nem volt kapcsolata a családjával. A kérelmező vallomása és az EUODAC-ban talált jegyzőkönyv alapján a BMH a Dublin III. rendelettel összhangban kezdeményezte a kérelmező átadását Görögországnak, és ezzel egyidejűleg felfüggesztette a folyamatban lévő bevándorlási eljárást.

4. A meghallgatást követően (még 2019. január 29-én) a BMH a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 31/A. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a folyamatban lévő dublini átadásra figyelemmel elrendelte a kérelmező menekültügyi őrizetét. A BMH megállapította, hogy kevésbé korlátozó intézkedésekkel nem lehetett biztosítani a kérelmező rendelkezésre állását az eljárás során.

5. 2019. január 31-én a kérelmező a BMH kérésére kitöltött egy, a traumatikus élményeket elszenvedett személyek korai felismerését célzó kérdőívet. Az eredmények alapján a kérelmező esetében a traumatizálódás kockázatát közepes mértékűnek ítélték.

6. A Nyírbátori Járásbíróság 2019. február 1-jén meghosszabbította a kérelmező őrizetét. A bíróság a BMH határozatára hivatkozva (lásd a fenti 4. pontot) megállapította, hogy kevésbé korlátozó intézkedésekkel nem volt biztosítható a kérelmező rendelkezésre állása az eljárás során.

7. 2019. március 11-én a BMH dublini koordinációs osztálya megállapította, hogy a kérelmező tekintetében Magyarország volt felelős a menekültügyi eljárás lefolytatásáért. Másnap, azaz 2019. március 12-én, a kérelmező menedékjogot kért arra hivatkozva, hogy fél a férjétől és a családjától. Továbbra is őrizetben maradt. 2019. március 27-én a BMH menekültügyi meghallgatást tartott, és a menedékjogról szóló törvény 31/A. § (1) bekezdés c) pontjára (szökés veszélye) hivatkozva, valamint a kérelmező azon kijelentésére utalva, hogy inkább visszatérne Görögországba, elrendelte a kérelmező menekültügyi őrizetét.

8. 2019. március 29-én a Nyírbátori Járásbíróság tárgyalást tartott a kérelmező őrizetével kapcsolatban. A kérelmező kijelentette, hogy hajlandó Magyarországon maradni, mivel nincs hová mennie amiatt, hogy Görögország megtagadta a befogadását. Továbbá azt állította, hogy együttműködik a hatóságokkal, és kijelentette, hogy nem akar őrizetben maradni. Jogi képviselője azzal érvelt, hogy a kérelmező emberkereskedelem áldozata volt. A Nyírbátori Járásbíróság meghosszabbította a kérelmező őrizetét, megállapítva, hogy kevésbé korlátozó intézkedéseket nem lehetett alkalmazni, mivel a kérelmező nem beszélte a nyelvet, nem rendelkezett úti okmánnyal és kapcsolatokkal az országban, továbbá fennállt annak a lehetősége, hogy rokonai rávennék arra, hogy – ismét illegálisan – elhagyja Magyarországot.

9. 2019. április 12-én a Terrorelhárítási Központ („TEK”) állásfoglalást bocsátott ki, amelyben megállapította, hogy a kérelmező Magyarország területén tartózkodása nemzetbiztonsági fenyegetést jelentett.

10. A Nyírbátori Járásbíróság 2019. május 23-án a menedékjogról szóló törvény 31/A. § (1) bekezdés c) és d) pontja alapján, szökés veszélyére, valamint – a TEK állásfoglalásra figyelemmel – nemzetbiztonsági fenyegetésre hivatkozva ismét meghosszabbította a kérelmező menekültügyi őrizetét. A szökés veszélyével kapcsolatban utalt a kérelmező azon kijelentésére, hogy ha menedékjogi kérelme hat hónapon belül nem kerül elbírálásra, akkor inkább visszatér Görögországba.

11. 2019. július 10-én a BMH elutasította a menedékjogi kérelmet és megállapította, hogy a kérelmező kiutasítását a büntetőítélet alapján végre kell hajtani (lásd a fenti 2. pontot). Időközben, 2019. június 25-én, a BMH megkeresésére a TEK megállapította, hogy a kérelmező vallomásai hitelesek lehetnek, de úgy találta, hogy a kérelmező nem emberkereskedelem áldozata, mivel beleegyezett abba, hogy vele szemben emberkereskedelmet kövessenek el.

12. 2019. november 27-én a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatályon kívül helyezte a BMH határozatát (lásd a fenti 11. pontot), és új eljárás lefolytatására utasította a BMH-t. A bírósági ítélet megjegyezte, hogy 2019. január 29-én és 30-án a kérelmező nagybátyja személyesen érdeklődött a BMH-nál a kérelmező hollétéről és ügyének állásáról, de a BMH – a kérelmező félelmére és arra figyelemmel, hogy a kérelmező ellenezte ezen információk megosztását – nem adott tájékoztatást.

13. Időközben, 2019. július 24-én a BMH a tompai tranzitzona területét jelölte ki a kérelmező részére szálláshelyül, mivel menekültügyi őrizetének az időtartama elérte a törvényben meghatározott hat hónapos felső határt.

14. A kérelmező az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdése alapján azt panaszolta, hogy menekültügyi őrizete önkényes volt, és kiszolgáltatottsága ellenére a hazai hatóságok nem vették komolyan fontolóra az őrizet lehetséges alternatíváit.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

15. A Bíróság annak megjegyzésével kezdi, hogy a Kormány tényállás-ismertetése és észrevételei határidőn túl kerültek benyújtásra, a Kormány nem kért határidő-hosszabbítást a megadott határidő lejártá előtt, és semmilyen magyarázatot nem adott a késedelemre. Erre figyelemmel a Szekció elnöke a Bíróság Eljárási szabályzata 38. szabályának 1. bekezdése alapján úgy határozott, hogy a Kormánynak az ügy elfogadhatóságával és érdemével kapcsolatos észrevételeit nem lehet a Bíróság által megvizsgálandó ügyiratok közé felvenni. A tényállásra és a releváns hazai jogra vonatkozó előterjesztéseket illetően a Szekció elnöke úgy döntött, hogy azokat befogadja, mivel megítélése szerint ez szolgálta a megfelelő igazságszolgáltatás érdekét.

16. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező fenti panasza nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja értelmében, és más okból sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező, akit eredetileg büntetőeljárás keretében tartottak fogva, a jelek szerint nem kapott tartózkodási engedélyt a későbbi menekültügyi őrizet során. A Bíróság abból a feltevésből indul ki, hogy a kérelmező őrizete az 5. cikk 1. bekezdésének f) pontja (lásd *Suso Musa v. Malta*, no. 42337/12, § 99, 23 July 2013, és *Nabil és mások kontra Magyarország*, 62116/12. sz. ügy, 38. pont, 2015. szeptember 22.), vagy az 5. cikk 1. bekezdésének b) pontja (lásd *O.M. kontra Magyarország*, 9912/15. sz. ügy, 48. pont, 2016. július 5., és *M.H. and Others v. Croatia*, nos. 15670/18, 43115/18, § 245-6, 18 November 2021) alá esett.

18. Ezzel kapcsolatosan a Bíróság megismétli, hogy a szabadságtól megfosztásnak nem csupán az a)-f) pontokban meghatározott kivételek valamelyikének hatálya alá kell esnie, hanem „törvényes”-nek is kell lennie. Ha valamely őrizet „törvényesség”-éről van szó – beleértve azt a kérdést is, hogy „törvényben meghatározott eljárás”-t követték-e – az Egyezmény először a nemzeti jogra utal, és lefekteti a nemzeti jog anyagi jogi és eljárásjogi szabályainak való megfelelés kötelezettségét. A nemzeti jognak való megfelelés azonban nem elegendő: az 5. cikk 1. bekezdése azt is megköveteli, hogy a szabadságtól megfosztás összhangban álljon az egyén önkénnyel szembeni védelmére irányuló céllal (lásd *Saadi v. the United Kingdom* [GC], no. 13229/03, § 67, ECHR 2008; *Lazariu v. Romania*, no. 31973/03, §§ 102, 13 November 2014; és a fent hivatkozott *Suso Musa*-ügy, § 92). Az őrizet időtartamát illetően a Bíróság megismétli, hogy az nem haladhatja meg az elérni kívánt célhoz ésszerűen szükséges időt (lásd a fent hivatkozott *Saadi*-ügy, § 74).

19. A jelen ügyben a kérelmező kifogásolt menekültügyi őrizete 2019. január 29-én kezdődött és 2019. július 24-én ért véget. Így közel hat hónapig tartott. A Bíróság számára ez az időtartam önmagában, a kérelmező esetleges kiszolgáltatottságával kapcsolatos kérdésektől függetlenül is alkalmas arra, hogy aggályokat vessen fel (vö. *M.K. kontra Magyarország* [tanácsai ítélet], 46783/14. sz. ügy, 21. pont, 2020. június 9.). A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a kérelmező menekültügyi őrizetének első időszakát a Dublin III rendelet szerinti átadás biztosítása céljából rendelték el. Bár 2019. március 11-én megállapítást nyert, hogy a kérelmezőt nem lehet visszatéríteni Görögországba, 2019. március 27-ig őrizetben maradt. Ebből következően 2019. március 11. és március 27. között a kérelmező őrizetének nem volt jogalapja, így az őrizet sértette az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdését. 2019. március 27-én a hazai bíróság szökés veszélyére hivatkozva rendelte el a kérelmező őrizetét, amit később meghosszabbított. A szökés állítólagos veszélyét azonban nem támasztották alá releváns érvek, és az állítólagos veszély ellentétben állt a ténnyel, hogy Magyarországra érkezésekor a kérelmező önként feladta magát, nem tartott fenn semmilyen kapcsolatot a családjával, és nem

volt hajlandó találkozni a nagybátyjával (lásd a fenti 2-3. és 12. pontokat, vö. – mutatis mutandis – a fent hivatkozott *Nabil és mások* ügyben hozott ítélet 41. pontjával). Annak sincs jele, hogy a kérelmező ne működött volna együtt a hatóságokkal (vö. a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország* ügyben hozott ítélet 51. pontjával). A fentiek és az a tény, hogy a hatóságok elmulasztották az őrizet lehetséges alternatíváinak kellő megfontolását nemcsak azt a kérdést vetik fel, hogy a kérelmező őrizete megfelelt-e az elérni kívánt céllal való szoros kapcsolat követelményének, hanem arra a következtetésre is vezet, hogy az őrizet nem állt összhangban a nemzeti joggal, különösen a menedékjogról szóló törvény 31/A. §-ának (2) bekezdésével (lásd – mutatis mutandis – a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország* ügyben hozott ítélet 52. pontját, valamint a fent hivatkozott *Nabil és mások* ügyben hozott ítélet 40-41. pontjait).

20. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a kérelmező őrizetét 2019. május 23-án azzal a további indokkal hosszabbították meg, hogy a kérelmező nemzetbiztonsági fenyegetést jelentett (lásd a fenti 10. pontot), de ez semmilyen mértékben nem került valószínűsítésre.

21. Ebből következően a kérelmező menekültügyi őrizete – legalább 2019. március 11-től kezdődően – nem volt összeegyeztethető az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdésével, ezért e rendelkezést megsértették.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. A kérelmező 9 500 euró nem vagyoni kártérítést követelt, valamint 3 300 eurót kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások tekintetében.

23. A Kormány vitatta az igényeket.

24. A Bíróság 2 500 eurót, továbbá az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét ítéli meg a kérelmező részére nem vagyoni kártérítésként.

25. A birtokában lévő dokumentumokra figyelemmel a Bíróság 1 500 euró, továbbá az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegének a megítélését tartja észszerűnek a kérelmező részére a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások fedezésére.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező részére az alperes állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 2 500 (kétezer-ötszáz) eurót, valamint az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét;
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1 500 (ezerötszáz) eurót, valamint az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális hitelkamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2024. március 21-én, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sophie Piquet
Megbízott hivatalvezető helyettes

Stéphanie Mourou-Vikström
Elnök